

[Foged.]

me dagbøder for at fremtvinge regnskaber, selvangivelser m. v. En sådan magt må udøves af et bredere forum. Vi kan pege på amtsskatterådet, eventuelt skatterådet alene, og inden for hovedstadsområdet kan der vel også være tale om, at beføjelsen ikke skal udøves af en embedsmand, men af dem, der egentlig forestår administrationen som øverste myndighed. Vi vil meget gerne se på netop dette spørgsmål.

Det foreslås nu lovfæstet i § 2, stk. 1, at ikke skattepligtige indtægter kan kræves specificeret i selvangivelsen. Det drejer sig om børns indtægter, gaver m. m. Tilsyneladende står ministeren dog lidt tvivlende over for spørgsmålet om gaver, idet ministeren i bemærkningerne til lovforslaget har indføjjet:

„I hvert fald for gaver over en vis størrelse“.

Ministeren tænker formodentlig på specification af bryllupsgaver, sølvbryllupsgaver eller gaver ved runde fødselsdage. Så vidt jeg erindrer, har finansministeren netop fejret rund fødselsdag i år, hvorfor ministeren efter det foreliggende forslag skulle gå fri ved førstkommende selvangivelse, medens andre, der i det kommende år modtager gaver i den anledning, skulle komme ind under sådanne regler. Dette er også noget, som vi må se på. Det tilkommer jo ikke ethvert sogneråd at verificere enkelte private gaver. Den enkelte borgers, den enkelte skatteydere, personlige forhold kan også uden grund trævles for meget op. Vi må i det hele taget vogte på, at kun hvor der er tale om samfundsmæssige behov, kan den enkelte borger tvinges til at kortlægge alle sine handlinger for et sogneråd eller en ligningsmyndighed.

Vedrørende bankers og andre pengeinstitutters oplysningspligt sker der en skærpelse. Ifølge den foreslåede § 8 C, stk. 2, skal disse herefter meddele alle mulige oplysninger om kunders lån, deres konti og bevægelserne på disse gennem året. Forhåbentlig indebærer dette ikke, at alle disse institutioner generelt skal sende hele deres kundemateriale til en række ligningsmyndigheder. Det må vel fortsat være vedrørende enkelte personer, at man søger sådanne oplysninger. Der skal være visse bestemte kriterier for at kræve et sådant

materiale. Jeg ville være glad, hvis den højtærede finansminister selv kunne komme med en udtalelse om dette spørgsmål, ligesom jeg gerne ville have en udtalelse fra de skattelignende myndigheder med hensyn til nødvendigheden heraf og endelig en udtalelse fra de pågældende pengeinstitutter om muligheden for at kunne give sådanne oplysninger. Der må kunne træffes en aftale, og vi må i udvalget kunne finde frem til bestemte retningslinjer, således at der ikke opstår en tilfældig administration på dette område. Det er et ømfindeligt område, og det er derfor meget nødvendigt at få begge organer, både de skattelignende myndigheder og de pågældende pengeinstitutter, ind i billedet, således at der ikke fremover opstår gnidninger.

Vedrørende lovforslagets bestemmelse om ret til at indhente oplysninger i de samme pengeinstitutter om personer, der ikke er skattepligtige her i landet, må der vel også udarbejdes visse regler. Nogen ubetinget og generel regel kan vel næppe være nødvendig.

Hvad angår skærpede regler for de såkaldte udlandsdanskere, har finansministeren bebudet et forslag. Heller ikke vi finder det rigtigt, at den enkelte borger finder bestemte smuthuller for at unddrage sig visse skattemæssige forpligtelser over for sit hjemland. Da samfundet opretholder et stort maskineri til gavn for os alle, må alle, der benytter sig af dette samfundsmaskineri, også bidrage til dets opretholdelse.

Endelig tydeliggør lovforslaget politiets pligt til at medvirke i visse tilfælde af skattesager. Venstre kan acceptere, at politiet medvirker i visse tilfælde, men vi vil gerne understrege, at en sådan medvirken kun kan finde sted, når der er meget begrundet formodning om, at en sådan medvirken er påkrævet og nødvendig. Fejltagelse på dette område kan volde uberettiget skade. Der må være tungtvejende grunde til stede, for at politiets medvirken ønskes. En løse mistanke alene kan ikke være tilstrækkelig.

Ser man på oplysningerne om skattevæsenets påligning af skat, kan man bl. a. af klagesagerne til landsskatteretten se, at nu og da har skattevæsenet også taget vel hårdt fat; så vidt jeg erindrer, bliver op til 50 pct. af de sager, der sendes til landsskatteretten, afsluttet med, at skatteyderen får medhold. Skattevæsenet har altså i visse